

Bilag 3.

Højesteret.

København, den 20. Januar 1931.

I Skrivelse af 16. December f. A. (23304 2 K. 1930 Nr. 348—31) har Justitsministeriet anmodet Højesteret om en Udtalelse med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 26 i den hoslagt tilbagefølgende, af Folketingets Udvalg den 10. December 1928 afgivne Betænkning over Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

I den Anledning skal jeg under Henvisning til Rettens Skrivelser af 5. Marts 1928, 26. Oktober s. A. og 25. Juni 1930 paa Rettens Vegne udtale følgende:

Højesteret maa af de tidligere udførligt fremhævede Grunde vedblivende af Hensyn til Retssikkerheden og Samfundet i Almindelighed tillægge det stor Betydning, at der kun gives de Sagførere, der ved en paa fyldestgørende Maade ordnet Prøve er udvalgte af Højesteret som kvalificerede for Arbejdet i denne Rets Skranke, Adgang til at procedere i Højesteret. Det maa imidlertid erkendes, at de i saa Henseende fremhævede Betragtninger i ringere Grad rammer det ovennævnte af vedkommende Folketingsudvalg stillede Ændringsforslag Nr. 26 til Retsplejelovens § 127, 1ste Stykke, ifølge hvilket den Landsretssagfører (Overretssagfører), der har haft Beskikkelse i 8 Aar og i øvrigt opfylder Betingelserne for efter bestaaet Prøve at kunne faa Beskikkelse som Højesteretssagfører, faar Adgang til at møde for Højesteret, naar han personlig eller ved autoriseret Fuldmægtig har ført Sagen i den foregaaende Instans — henholdsvis har været valgt Forsvarer for en tiltalt — og Sagen nu ved Initiativ fra Modpartens Side indbringes for Højesteret. Højesteret finder derfor ikke at burde udtale sig absolut imod dette Forslag, saafremt Lovgivningsmagten maatte anse en Lovbestemmelse af det nævnte Indhold for ønskelig.

Meyer.